

Օճաճաճ յ րեալա կոն-տիէ յոյ յաճաճ սո-մոյճիստոմ, այս ոյն, իր կիսակրասակ ոտուեմնով սկսեց Ներսիսյանը 1957 թիի հուն-վարի 2 ին. Արմեն Գոլապետի սու-ր. Նոր սարխա սեղանի մոտ:

— Էլ է՛ր. Հրայ. ժիմարով հարց-րեց Գոլապետը:

— Է՛, բայ վարդ: Չանկէ ի: Պա-սերազմի ժամանակ, երբ հազիս զինվորի գզեւս էր...

ին շրջա, եւ Լալանն արհիսի վե-րաբերմունքն էր դրոյրյան հանդի-նը: Ոչ մի իրադրութի կամ ամառայանական որսի, ոչ մի սեպտեմբեր, այլ արդեն գերազանցաբար անբողոքացած մի ողբերկուր էր, անտարբեր, ծով եւ արաբ հովիտի երգ, եւ երգի մեջ դաս-կերի ու հոգեկոնքի վերադարձը:

Իրանեացիական կամ բարձրի շուք եղած գրականութեան մեջ, նաև սեղծագործական հոգեբա-նութեան ուսումնասիրություններում

նկր. մեկ ձևակերպում, մեկ հայտա-րար գծերը, մասնավորապէս, երբ գոր-ծածվում է «կարեկցանք» բառը: Ներսիսյանի խաղաղացած դերերը բարձրագույն են ոչ միայն ըստ խառն վաճառի, այլև ըստ ժամրի: Երբ գլուխգործոցներ են համարվել մի կողմից Յոյոյր Պոստամոլը, մյուս կողմից Պաղտասար արդար, երբ նա մի սեղանի երկէ Է վերկենցարս յին ու վերանցումային (տրանսցեն-դենս), մյուս սեղանի սխալական ու

Հրայս Ներսիսյանի դերասանական խառնվածքը

Հրայս Ներսիսյանի կենսագրության մեջ կա մի չորս տարի 1915-18 թթ. ու մրոյրյան ֆողով է ծածկ-ված դասնական կամ գրված չէ: Նա գորակողվել է քուրակաւ քանակ, ծառայել որդես բարձրագոյն եւ այդ վիճակը տարել է նրան ձակասագրի խայծե-րուկներով, երբեմն հասցրել ծայրահեղ հուսահա-տարյան: Ինչեւ է սեսել ու արդեւ ինչեւ է բախ-վել չգիտեմ. Բայց գիտեմ, որ մարդու խառնվածքն ու նկարագիրը նրա արդար կյանքի արդյունքն են տարիների հոգեկան ու հոգեւոր կուսակումներ: Այդ կուսակումներից է կազմված մարդը մանավանդ արհիսը, երբ խոսող նրա սեղծագործական ներքե-լումների մասին է. Ներքեւումները դասարկ սեղան

չեն առաջանում դրան մարդու հոգեկան նկարագ-րի հակազդումներն են. Չաս հեւս է սակ «բնա-կան վերադարձ»... «վերադարձի դերասան» եւ նման բաներ, բայց ինչ է այդ վերադարձը ավազոց սոսկ նյարդային գրգի՞ր եւ արյան խոռ՞վի: Այլ ու-րիւր բան է հիւշողությունը: Դա արդեն յուրահասակ մտադրանք է եւ սեղծագործություն, երբեմն էլ ար-վեստ, բայց նայած ում համար: Կրօնը յոյն չե-զոք է առօրեականությամբ արդողի համար եւ ար-վեստ է սեղծագործողի համար: Ես մտածել եմ այս մասին, եւ ինձ մտածել է սվել Հրայս Ներսիսյա-նի դրաման մի դեղով իր վաղ երիտասարդության մասը, անհուսալի օրերից:

խառնվածքային, ինչոյն՝ ս գտնեն դերասանական անձը բնութագ-րող այն միակ հայտարար ար-հեստական, շինմու բացատրու-թյուն:

Ներսիսյանի խաղում, կարելի է ասել, չի գործում առարկա-յական մոտիվներն ու գործնական կյանքի գաղափարները: Նրա ան-ձը, բովում էր, դուրս էր այդ ամե-նից: Իհարկե, նա ազգակից էր իր մեծ նախորդին Արեւիկային, ինչ-ինչ գծերով նաև իր մեծ ժամա-նակակցին Փափազյանին: Բայց տարբեր էր երկուսից էլ: Տարբերություններից մեկը, քա-ս իս, կրեւի ոտանցիկան էր, որ Ներսիսյանի մեջ ավել էր, քան իմ

Ռե՛նդ էր, ո՛ր բլին, չատուց-Նրա դասնամի մեջ կար անա-դաս, ծով, արածող ոչխարների հոտ եւ արաբ հովիտ: Ռե՛նդ էր, Միջերկրականի՝ ափին, քե՛՛ Ա-րարական ծոցի: Հայտնի է, որ այդ տարիներին նա եղել է մե-ծարեւելյան գրեթե բոլոր երկրնե-րում:

Ներսիսյանը Պաղտասար աղբարի դերում

Ներսիսյանի խաղում, կարելի է ասել, չի գործում առարկա-յական մոտիվներն ու գործնական կյանքի գաղափարները: Նրա ան-ձը, բովում էր, դուրս էր այդ ամե-նից: Իհարկե, նա ազգակից էր իր մեծ նախորդին Արեւիկային, ինչ-ինչ գծերով նաև իր մեծ ժամա-նակակցին Փափազյանին: Բայց տարբեր էր երկուսից էլ: Տարբերություններից մեկը, քա-ս իս, կրեւի ոտանցիկան էր, որ Ներսիսյանի մեջ ավել էր, քան իմ

Այլ աշարեւ, մարդը արեւում է ինձնատարան լինել ու վազում է դեղի ծովը, որը նրան բովում է բայ մոտ, վազում է ավազների մեջ խելով ոսկեր եւ տեսնում, որ սարածությունը երկար է ծովն այնքան էլ մոտ չէ, եւ վազում է հազում, հուսահատ ու անբա-հար, վազում է ու հանկարծ կանգ է առնում, երբ ծովն արդեն մոտ է: Նրան կանգնեցնում է հեռավոր լավող մի ձայն:

«Վերադարձի դերա-սան» հասկացությունը Անգլայի օտու բեմում ստանված Պեղակոս Արեւիկայի «կեցցե գգացման էր, կուրչի դրոյրը» խոսքի հետևող-ներ ունեցել է, եւ դրա համար հող կար ժամանակի դերասանական միջավայրում: Մա սեղան է անցո-ղիկ, չկատարարում ու անորակի հու-զականության դրսեստուններ: Հու-զական տարբեր դերասաններին հա-ճախ այս սխոյն են վերագրում, բայց դա այնքան էլ ճիշտ չէ: Համե-նայն դեղու Հրայս Ներսիսյանի դերասանական խառնվածքը դե-վար է այդ տեսակի մեջ սեղանվորել: Այո, ոչ մի կասկած, դրոյրի մեծ, բողբոջական շինվածքներ, երբեմն անհավասար, ոչ անբողոքա-կան, մի օր հուսալի, մի օր սովի-րական, եւ իհարկե «կուրչի դրոյր-ը»...:

Ներսիսյանի խաղում, կարելի է ասել, չի գործում առարկա-յական մոտիվներն ու գործնական կյանքի գաղափարները: Նրա ան-ձը, բովում էր, դուրս էր այդ ամե-նից: Իհարկե, նա ազգակից էր իր մեծ նախորդին Արեւիկային, ինչ-ինչ գծերով նաև իր մեծ ժամա-նակակցին Փափազյանին: Բայց տարբեր էր երկուսից էլ: Տարբերություններից մեկը, քա-ս իս, կրեւի ոտանցիկան էր, որ Ներսիսյանի մեջ ավել էր, քան իմ

Կանգնեցրեց ինձ հանկարծ ա-նապատի ձայնը:

— Ոչխարներ լին արածում անա-դասում, եւ արաբ հովիտը երգում էր: Երիտասարդը կանգնում է, լսում երգը մի բախմունս ու ծից երգ միայ-նակ, բախմունսի եւ հզոր հուզու կանչ, խոյ, վախով, սարսուռով, հան-դար, անխզուհու, ինչոյն հազիւ-ծոյրներ: Անապատի շուք լսողու-նը լրվում է անհուն երազանով: Ե-րիտասարդը լսում է, եւ ինձնատար-նության միջով երևում է անխուստ: Ո՛ւմ է ոյե՛ս, ո՛վ կիմանա, եւ ի՛նչ է արժեք մի ինձնատարնություն:

— Ռե՛նցի, որ ավելի լավ է այդ-րեւ, քան մեռնել: Ես կիմա կերգեմ այդ երգը...

Նա ոչ դրոյրիցի դերասան էր, ոչ էլ դրոյրը սեղանով: Նրանից սովորել չէր կարելի: Բայց կարելի էր գոր-ծանալ, քե՛ ինչոյն՝ ս էր «վազ աչե-րով» ֆայրազ գազարների վրայով (Վ. Փափազյան): Եւ, այնուամե-նայնիս, դժվար է ասել, քե՛ Ներսի-սյանը չէր սիրադասում հույզերին կամ գերի էր դառնում հուզականու-թյանը: Միայն չկարծեմ. Մենք հանդիսականներն էին միայնիք: Նրա արվեստը նման էր կայծառից քոչող կայծի, որ կարող էր մարել եւ կարող էր երկնի առաջացնել: Բայց խոնավ նկուղում երկնի ի ստաջա-նում: Հրդեհի համար նյութ է ոյե՛ս: Այդ նյութը դերասանի հուզական կուսակումն է, Էնդիմոնայ կիւրոյր-ությունների քեղը: Իսկ ո՛վ էր ճանա-չում այդ քեղը, ո՛վ գիտէր, քե՛ ինչ էր կրում այդ գիտքը, կենսասեր ու կա-սակարան մարդը, որ սիրում էր խն-ջոյրի սեղան ու գիտէր, սիրում էր եր-գել «Մանաս Լյուխիա»: Նրանք բնական արհիսիզմն էր եւ անբա-ցասելի հոյակեր, որ բայց ինչ ունա-սան է ունեցել այս աշխարհում:

Այնքան էլ ճիշտ չէ Ներսիսյանի համար դերասանական բեմա որ-

Ներսիսյանի խաղում, կարելի է ասել, չի գործում առարկա-յական մոտիվներն ու գործնական կյանքի գաղափարները: Նրա ան-ձը, բովում էր, դուրս էր այդ ամե-նից: Իհարկե, նա ազգակից էր իր մեծ նախորդին Արեւիկային, ինչ-ինչ գծերով նաև իր մեծ ժամա-նակակցին Փափազյանին: Բայց տարբեր էր երկուսից էլ: Տարբերություններից մեկը, քա-ս իս, կրեւի ոտանցիկան էր, որ Ներսիսյանի մեջ ավել էր, քան իմ

Ի՞նչու էր իմանալ նա ճի՛շտ էր վերադարձում իր լսած երգի մեղ-դին, կամ նրա երգածն իսկապե՛ս արաբ հովիտից լսածն էր, քե՛՛ մի ու-րիւր երգ: Կա ի՛նչ կարծիք էր: Նա կերտափոխվել էր, դորձել ուրիւ, մարդ, ու նրա երգից շուք ու արաբ էր բուրում, մի մեծ, անհազ կարտ: Նա կիւրում էր վաղուց արդար մի տա-մարություն եւ երգով վերադարձն կամ կրկնում էր իր սասնամայկներ առայ արդար: Այն, ինչ ներկա-յացնում էր Ներսիսյանը, որդես քե՛ արաբ հովիտից լսած երգով, արդեն ուրիւ էր, ժամանակի մեջ բախա-ված, փոխակերպված, գոցել եւ վե-րադարձված արդեն ուրիւ գոցեց-մունքների կուսակումով: Ինչո՞ւ էր ու-րեւի ինձնատարան լինել, եւ իս իս կարտն ու՛րեւ, դա կարտն չէր նրա համար, չէր կիւրում, քե՛՛ նեւանկու-րան չէր ասել փաստի կրկերեսու-րյանն ու մանրամասներին: Նա հու-զական մեծ նեւանկություն էր աս-լա դրամաձիկ, դրաման էր դրա աստիակական ներշնչումով, բայց էր քե՛ լսում տրամաբանական կողմին ու մանրամասները: Նրա դրամա-ձում վար դրամաձիկ հետեւանա-

ԱՇԽԱՏԱՐ

Արամ Խաչատրյան մեծ համերգարան

Այսօրվա եւ վաղվա համերգները նվիր-վում են երկրաբաժնի գոհերի 7-րդ տա-րեկիցին: Այսօր հոգեւոր ժամի նյութը «Մուր Պաշարագ»: Սկիզբը ժամը 11 ին: Համերգին մասնակցում է ՀՅԼ երգչախումբը (խմբավար՝ Գեորգ Մու-րադյան): Վաղը, ժամը 14 ին, ֆիլիա-ր-մոնիկի համերգային ծրագրում Գ. Յո-րե Ռեվիլի: Մեծակասարներ՝ Լինա Մասինյան, Գագիկ Շիրինյան: Բերիս վե՛ն Զանգազիս դաճանուրի եւ երգ-չախմբի համար: Համերգին մասնակ-ցում է ՀՅԼ եւ երգչախումբը (ղեկ-ծը՝ Գեորգ Մուրադյան):

Կամերային տուն

Այսօր, ժամը 16 ին, ելույթ կունենա «Խազեր» սեպտեմբերյան ֆոնդի

«Ներսես Ընդհալի» կամերային երգ-չախումբը: Գեղարվեստական դեկա-վար՝ Կարո Զալիկյան: Ծրագրում՝ 3-րդ նաև Օճեցի, Սահակուրիս Այունցի, Գրիգոր Լաւրեկացի, Ներսես Ընդհալի, Առաքել Բաղդեցի, հայկական ժո-ղովրդական երգեր:

Տամազայինի բարձուն

Այսօր, ժամը 16 ին, հանդիսատեսը կա-րող է դիտել Մանիեի «Օսկար» ներ-կայացումը:

Պարոնյանի բարձուն

Այսօր երաժշտական կոմեդիայի բար-ձուն կներկայացվի Գ. Երիցյա-նի «Ռեւ լինի, նուր լինի» բեմադրու-թյունը: Վաղը հանդիսատեսը ներկա կլինի որմնիերայի՝ կներկայացվի Հա-կոբ Պարոնյանի «Շողոմոսը»: Ներ-կայացումների սկիզբը՝ ժամը 16 ին:

Մեկ շաբաթում 24 միլիոնս դոլլարի Բիթրոզ

Բիթրոզի նորակազմ խմբի ծայնագ-րությունների նոր այբուբ լվանափի հանվելուց հետո Միացյալ Նահանգ-ներում 1 Եւրոպա ընթացում 24 միլիոն դոլլարի եկամուտ է ունեցել:

Ալեխարի ամենարանկարմեմ նկարը, քերես, «Չոկոլոյան» Լ. գրում է «Արգումենտի ի Գալիսի»:

Հանդիսանալով Յունիսիայի աղ-գային հարստությունը, բնականա-բար, այն չի վաճառվում, բայց այդ սեղծագործության աղանակագրա-կան գնահատումը կազմում է 100 միլ դոլլար ուկրոլային գումար: 20 ուր դարում, մինչեւ վերջերս «ամենա-բանկ» նկարիչը Վան Գոգն էր, նրա «Դոկտոր Գաւելի դիմանկարը» 82.5 մլն դոլլարով վաճառվեց «Բիթրոզ» աճուրդում, իսկ ճաղոնացի մի հա-վանող «Արեւածաղիկներ» տարե-րակներէլց մեկը մեծ քերես 60 մի-լիոնով:

Նեւստրիւ Լ. ու 19-րդ դարում ան-բարանկր ներկայումս ինչ հայտնի գե-ղանկարիչ ժակ Մեյսոնիեի (1814 թվական) կազմ էր 1989 ին այն վա-ճառվեց 850 հազար Գաւելով, որը ներկայիս վախարմնով կազմում է Եւրո 17 մլն դոլլար:

ԳՐՈՂՆԵՐԻ ՄԻՈՒԹՅՈՒՆ

Մրսիւում քննարկում չեղարկ Կուլիսներում կլինի՞

Երեկ Գրողների միության արձակի քա-ժամունքի նախաձեռնությամբ Ալեւ Մանուկյան մատենաբարձ 95 ին լույս տեսած յուր արձակ գրերի (Ռաֆայել Լահատեյան «Մեղեդի երեւակայա-կան ջութակի համար», Գրիգոր Խա-նցյան «Դիվանդանց», Ալեւսանդր Թոփչյան «Արագը», Դավիթ Մու-րադյան «Հրածր») ներկայում է լի-նելու Գրողների սանը. Բնավ զարմա-նալի չէր, որ ժամը 14 ին հայտարար-վածի փոխարեն «Բնակումը» սկս-վեց 45 րոպե ուսացումով: Չեկուող Ազատ եղիազարյանը վաղուց «սեղից դուրս էր եկել» (բայց այդպես էլ չեղ-լիստակ): Արձակի բաժանմունքի նա-խագահ Գեորգ Դերիկյանը հիշեցրեց հավաի ճղատակը «հո գեկուցող» չի լինում վերակումը, սկսեմ» հույս տածելով, որ վերջինս «Արուկային ճա-կասագիրը չի կրի»: Դեռ, երբ Ալեւ Մանուկյան մատենաբարձ փոխարեն նրա խոսումն առանցիային դարձավ Մանուկյան բարեբարի գործունեու-թյան ժամանակագրության մասնա-մասնեը, Անահիտ Սահինյանը հարց տեց. «Ալեւ Մանուկյանին է նվիր-ված»: Մեծ բարեբարի կենսագրության ծանոթացումը բարունակվեց, աղա-խոս սրվեց Գեորգ Հայրենյան: Նա խոստովանեց, քե՛ կարողացել է միայն Ռ. Սահաթեյանի գիրքը, ողջունում է իրեն «բարձր հանունի դարգեւած գր-ղի մուտքը»: «Մուտքը վաղուց էր», հի-շեցրեց Անահիտ Սահինյանը: Ռեղիկը խեղդվեց որս. Հայրենյանի Եժե՛ս մեջ. «Թող ինչքան ուզում են Գրողների միությունը ներառանք, սեղանները րեւով տան, Լահատեյանի գիրքն ա-տու էր, որ մեր գրականությունը կա, զարգանում է»: Չնայած Չորայր հա-լայիանը «գրական անապատ մեջ» լավ խոստ ասելու առիթ տեսավ, բայց ավարելային մի ֆանի նախադասու-թյունից հետո սեղեկացրեց, որ ավելի հանգամանակից հետո կխոսի: «Մեծ ճակատով սեղծված այս գրքերն առա-ջին ընթերցումից հետո հնարալոր չէ կարողալ»: Խաղաղայինի դիտողությու-նը կրկնեց նաեւ Վաղեղ Ալեւսանյա-նը. «Հրաւալի նախաձեռնություն» միակողման օգտագործման հազար օ-րինակներով»: Բանաստեղծ Ռազմիկ Տոնյանը խոստովանեց, քե՛ «մի հա-րուր տարի ներկա չի եղել նման քն-նարկման», իսկ վերջաբանում գնա

հասեց «մեր այսօրվա արձակն ավելի հարուստ է, քան Միւրաթի ժամանակ»: Բայց նրա մի ֆանի տողը «հոյակաղ ընկերներ, մարդկանց» մասին էր: Միայն Ազատեան Խանցյանի գիրքը կար-դացած Ազատ Զահինյանը «բարձուց-րեց» անականները: «Տարիներ շարու-նակ մեր արձակը նվիրված էր գյուղին, այսօր ֆաղափական արձակն է գա-լիս»: Արձակագիր Վահան Սաղարե-լյանը բողոքին ողջունեցուց առայ ա-սաց. «Թվում է՝ 30 տարի է գիրք չեն տացել: Ռաֆիկը 30 տարի է արդեն դա-սական գրող է»: Համեմատ Կարճիկա-նը գեկուցողի բացակայությանը վե-րաբեր ներառված այդօրինակ ըն-թացը: Ինչը գրեց չի կարողացել, բայց «բավել է գրերի հեղինակների հետ, իսկ Դավիթ Մուրադյանն անցել է Մուսանա Բարայանի խմբակով, յոթի լավը լինի»: Գրերի հեղինակ-ների անունից ելույթ ունեցավ Դավիթ Մուրադյանը: «Մեր ներակումը տա-ղավում է, փորձում եմ հասկանալ դասճաղը»: Հեղինակը ակնհայտան վիդուում նկատեց գրերի՝ ընթերցողին չիանելը: «Տղամանակ անբողոքու-թյամբ յոթի ուղղվեց Հայաստան: Այս-տեղ սեղծվող գրականության առա-ջին հասցե շայտասան է «Ազգ» եւ «Ալեւ Մանուկյան» հրատարակչական խորհուրդը հեւագայում յոթի նկատ-ուենեւ, որ տղամանակ լինի հայրե-նիում»: Երկրորդ դասճաղը, քս նրա, «գրողական միջավայրում գրականու-թյան հանդեղ հեւաբարության կո-րուստ է»: «Գրողների միությունում չկա գրական կյանք եւ առաջիկա ժո-ղովում նա մասին յոթի խոսեմ», ա-սաց ԳՊ Մարտիրոսը: Բնատղաներ Յուրի Խաչատրյանն ու Յեյլիս Սելոյա-նը շարտահայեցեցին: Սինջ ելույթը, Դավիթ Մուրադյանն առաջինին հու-եց ասելի ունեւ, ասա: Ելույթի վեր-ջաբանում Մուրադյանն իրավունք վայեց եզրակացնելու. «Հայաստա-նում ոչ քե՛ գրականության, այլ նեւա-դասության ճգնաժամ է կիմա»:

Ասիճաններից իջնելիս ակամա ունեւրի եղա, Ռազմիկ Տոնյանը Ա-նահիտ Սահինյանին ասում էր. «... լի-նը անճակատություն կար»: Չորսրի ինչի, ում մասին էր խոսող Համրղի-ցի՝ սեղծագործողների դեմ Խո՞ղեմ ասելիցը ճգնաժամ է արդու:

ՄԱՍԻՆՆԵՐ

IWF-ը «բռնել» է 5 հայի

գործող արժեքներ

Չինաստանի Գուանչժոու քաղաքում ծանրամարտի աշխարհի առաջնության սկզբնական 2 օր առաջ ծանրամարտի միջազգային ֆեդերացիան (IWF) տեղեկացրեց, որ արտեր երկրների 64 ծանրորդներ «բռնվել» են արգելված դեղորայքի օգտագործելու մեղադրանքով: «Խնդիրը ծանր է», ասաց IWF-ի գլխավոր ֆուրստրար Թամաս Այսերը: IWF-ի նախագահ Գոդֆրիդ Շոլլը բացատրեց, որ իր ֆեդերացիան Բյուրնի (Գերմանիա) բժշկական մի հետազոտական կենտրոնի հետ դաշմամարտի էր նոր միջոցներ գործածելու ծանրորդների հավաքողից գաղտնի ստուգման համար: «Մասնով դեմ է բացատրել դրոյինից օգտագործման ծանրորդների բացահայտման մեծ թիվը», ասել է նա:

Ըստ մասնագետների, նախկինում երբ մարզիկն արգելված դեղեր էր օգտագործում եւ աստղանից 20 օր առաջ դա բնորոշում էր, ոչ մի հետք չէին հայտնաբերվում նրա մեզի մեջ: Այսօր, նոր գյուտերի շնորհիվ, նույնիսկ 40 օր առաջ դրոյինից օգտագործածիկ կարելի է բռնել հանցանքի մեջ: Այնուհետև, ասել է նա:

Ըստ մասնագետների, նախկինում երբ մարզիկն արգելված դեղեր էր օգտագործում եւ աստղանից 20 օր առաջ դա բնորոշում էր, ոչ մի հետք չէին հայտնաբերվում նրա մեզի մեջ: Այսօր, նոր գյուտերի շնորհիվ, նույնիսկ 40 օր առաջ դրոյինից օգտագործածիկ կարելի է բռնել հանցանքի մեջ: Այնուհետև, ասել է նա:

գանձ վճարելով գնել իրենց համար: Արտերից 4 երկրներ՝ Գաբոնացիներ, Բուրնիացիներ, Ռուսաստանի եւ Հայաստանի նախնական փուլի վճարելու գումարը, քան զրկվել օլիմպիական խաղերից, քանի որ Ալյանսայի մեղադրանքը «անգին» են: Մյուս կողմից, ծանրամարտի միջազգային ֆեդերացիայի դրամ շնորհիվ այս բանաձևով ձեռնարկ է: IWF-ի ղեկավարներն արդարանալով, ասում են «ի քան սպորտի»: Միզուցել ավելի միջոց կլինի ասել ի քան միջազգային ֆեդերացիայի ղեկավարները:

Ինչպես հայտնի է, Հայաստանի հավաքականը բիմալիկ հավաքականով գրավեց 8-րդ տեղը եւ խաղալով ստացավ իրի կազմով (10 ծանրորդ) մասնակցել Ալյանսայի օլիմպիական խաղերին: Բուրնիացի հավաքականը, որ սարխեն բարունակ տն էր արդի աշխարհի առաջնություններին, այս անգամ ոչ մի ուկե մեղալ չեանեց, որի կտուկ նա հանցյր մեծ արժուկ արձանագրեց Չինաստանում: Այս քն ինչու 14 մեղադրանքով 1 ին տեղը գրավեց Հոնցոստանի հավաքականը, իսկ քի մային հավաքականով 359 միավորով լավագույնը Չինաստանի հավաքականն էր:

Թիմային հավաքակ

1. Չինաստան	359
2. Ռուսաստան	309
3. Հոնցոստան	292
4. Թուրքիա	280
5. Գերմանիա	268
6. Բելառուս	217
7. Բուրնիացի	208
8. Հայաստան	204

Մեղադրված երկրները

	Ո	Ա	Բ	Ը
1. Հոնցոստան	6	4	4	14
2. Ռուսաստան	5	8	1	14
3. Չինաստան	5	5	6	16
4. Թուրքիա	5	3	4	12
5. Կուբա	3	-	1	4
6. Գերմանիա	2	3	1	6
7. Ռուսիայից	2	1	-	3
8. Ավստրալիա	1	-	2	3
9. Հոնցոստան	1	-	-	1
10. Բուրնիացի	-	3	2	5
11. Գաբոնացի	-	1	3	4
12. Հայաստան	-	1	2	3
13. Գերմանիա	-	1	-	1
14. Բելառուս	-	-	2	2
15. Կուբա	-	-	1	1
16. Մոլդովա	-	-	1	1

Հավանաբար հայր էր դասնադր, որ ֆուսբոլիստ դարձար: Իրոք իր երազանքն էր, որ ֆուսբոլիստ դառնար: Ըստ դասնադրի է, ոչ մի անգամ իմ խաղից զոհ չի մնում: Փոփոխ միջոց ասում էր, որ ֆուսբոլիստ դեմ է դառնում: Ըստ է սիրում: 1991 թ., երբ Երևանի «Մարտիան» ԽՍՀՄ 2-րդ խմբում էր հանդես գալիս, հայրս այդ բիմի հովանավոր էր: «Մարտիան» կողմից իման վրա անհրժեշտ է ՎՄԸՄ, որին վախարհից «Փյունիկը»: 70-ական թվականներին, երբ հայկական ֆուսբոլը վերել էր արդյուն, հայրս նույնիմանակամում չեն խաղացնում:

Հայկ Մարզարյանը «Փյունիկ» եւ ՄՄ ազգային հավաքականի կիսադասարաններից մեկն է: Նա նաեւ «Փյունիկ» անփութիստ ավագն է: Ըստ հասցան է հանձնել անձնավորություն է Կոլեկտիվում բոլորն էլ սիրում են նրան: Զգտում է խաղալ կոմբինացիոն ոճով: Անհատական լավ տեխնիկա ունի: Հաճախ եզրակալում է նաեւ գոհները: Դիտյե-

Երկայացնում են ֆուսբոլային ակումբներին եւ նրանց խաղացողներին

Ճնշվել է 1972 թ. օգոստոսի 4-ին երեւանում: Հասակն է 176 սմ, բարձր 66 կգ: Առաջին մարզիչը եղել է հանրապետության վասակավոր մարզիչ, սպորտի վարդես Սեյրան Գալստյանը: 33 առաջնությունում անցկացրել է 91 խաղ, խաղել 37 գոլով: 33 գավաթի խաղարկությունում դարձել է 14 գոլի հեղինակ: 33 ազգային հավաքականում անցկացրել է 2 խաղ: 33 չենդիմն է (1992 թ.), փոխչեմպիոն (1994 թ.): 1987 թ. 33 դասանեկան հավաքականի կազմում դարձել է ԽՍՀՄ դոկտրականների սպորտակիցային բրոնզե մեդալակիր, որից անմիջապես հետո ընդգրկվել է «Մարտիան» քիմում: Ամուսնացած է: Տղան Ալբերտ, 3 տարեկան է:

Նիակ «Արարատ» արտագնա խաղերին էր մեկնում: Մի խաղով, նրա բնորոշիկ ինձ համար էլ ֆուսբոլը բաց սիրելի դարձավ: Ինչպե՞ս եղավ, որ ինչ քիմի ավագ ընտրեցին եւ անփութիստ եւ այդ դերում: Եւ 8 տարեկան էի, երբ «Արարատ» դուրսում սկսեցի մարզվել Սեյրան Գալստյանի մոտ: Մինչեւ 16 տարեկան նրա բիմում ավագ էի: «Մարտիանում» նույնպես ինձ ավագ ընտրեցին: Իսկ երբ ՀՄԸՄ-ն ձեռնվելուց, մնացի այդ դերում: Երբ ասեմ, որ այդպես քիմի ավագ չես, ի՞նչ գրացումներ կունենա: Երբ հանեմ, նոր կասեմ ինչ եմ գրում: Իսկ ավագ ասելով ի՞նչ ես հավանում: Օլիմպիկ ժամայի խաղերից հետո, չորսըստեղ մեղադրանքի հետ վիճել, բոլոր ծառայի կոմիտեիցները վերջ դրանք: Իմ կարծիքով մեր ֆուսբոլում լավագույն ավագը եղել է Հովհաննես Զանազանյանը: Հիշում եմ, որ Սեյրան Բանդարեանին ասում էր. «Հավանք քիմի բարձիչ ունի եր: Ինչը մեղի ոչն աշխատում էր դասում, իսկ մեզանից որեւէ մեկը, երբ փորձում էր փոփոխել բունը ստեղծ, քիմիստը մտնում էր, խառնեն հանդիմանում եւ ստիպում կազմից դուրս գալով վազել»:

Եւ էլ եմ բաց լսել Հովհաննես Զանազանյանի մասին եւ երբ հարկ է լինում, նույնպես հանդիմանում եմ զգանալին: Նրան ինձից չեն ներանում: Բն կարծիքով, որո՞նք են ֆուսբոլային ուժեղ եւ քայլ կողմերը: Թույլը ֆիզիկական դասարանականությունն է: Սկսել եմ ինձնուրույն ծանրամարտով զբաղվել: Ընթացական 3-4 դարսալով եմ անցկացնում: Ուժեղագույն կողմերս հավանաբար, դասի լավ տեսությունը, վրասնագետները, եկրորդ հարկում դասարանը: Ինչո՞վ բացատրել, որ ազգային հավաքական վերցնում եմ, քայլ

կիմնակամում չեն խաղացնում: Երեւի ֆիզիկական դասարանականությունն է դասնադր: Կյանքը դասարան է եւ դեմ է ամեն ինչ անում, որ հավաքականում մեծական ձեղ ունենամ: Գոնե 45 րոպե կարող եմ խաղալ եւ օգտակար լինել հավաքականին: Իսկ հավաքականի խաղի մասին ի՞նչ կարծիքի ես: Բացասական: Ես չեմ ասում, որ Գանիայի, Իտալիայի, Բելգիայի ոչն բիմերին կարող եմ հարկել: Բայց հեռավոր էր ավելի լավ խաղալ: Հավաքականի խաղային կարգավորությունը դեմ է բաց բարձր լինել: Հարձակումներ, կիսադաս-

չների հասկություններ է դրսևորում: Ֆիզիկական հասկանալիները բարեկամները կարող է դառնալ բարձրակարգ ֆուսբոլիստ: Հայրը, որին մեր հանրապետության ֆուսբոլային աշխարհում բաց լավ են ճանաչում եւ որդես մեծիմի բացարդ Արտեն կանչում, մոլի ֆուսբոլիստ է եւ որդես հովանավոր հայկական ֆուսբոլի միջազգային մեկը:

դասները, դասարաններ, ամեն մեկն իր դասին դեմ է կասարի, հավաքականից օգտես սա է ոչ քի ցուցադրական ձեռով եւ ժողովրդին հանդիմանալու համար խաղալ: Զուրահայտ խաղացող հավաքանում է մարզի առաջադասներ, քայլ ոչ բոլորն են ձգտում հասկանալ կասարի գրան: Ամուսներ չեմ ուզում ասել: Իսկ մասնագետներ հավաքանում են, քի ում մասին է խաղալ: Ի՞նչ է դեմ անել: Մարզիչներն ավելի դասանցկոս դեմ է լինեն եւ սխալեն, որ յուրահայտ խաղացող իր դերը կասարի: Տակնիկապես դեմ է ձգենեմ ավելի բաց հարձակողական ոճով խաղալ: Ես չեմ ուզում ասել, քի «Փյունիկը» հավաքականից ուժեղ է, քայլ մեր քիմի յուրահայտը գրան է:

Իսկ կազմի մասին ի՞նչ կասեմ: Ներկա դուրսում հավաքականում արժանիներն են: Բայց իմ կարծիքով, մեր քիմի խաղացողներից Արմեն Մանասյանը եւ Արմեն Գալստյանը չեն գլխի հավաքականի մի քանի ֆուսբոլիստներ: Այնուամենայնիվ, վերջին խաղը մարզիչներին է դասկանում: Ո՞վ է ինչ համար լավագույն մարզիչը: Իմ մարզիչներից դասանեկան սարխում Սեյրան Գալստյանը, հասուն սարխում Խոսեմ Հովհաննիսյանը: Մեր չեմպիոնության համար Խոսեմ Հովհաննիսյանի ներդրումը բաց մեծ էր: Բացի այդ, երբ ինքը դասում է, խաղն որից է, դասարանականությունը նույնպես: Խոսեմ Հովհաննիսյանը մեր քիմի խաղալով, ձեռագիր հարդընք:

Իսկ հայրը, երբ հովանավոր էր, ինչ նույնպես դարձանալով էր: Բուսբոլն էլ իմ աշխատանքն է, եւ սարխումային չեմ դրում: Հովանավորի դերը դու լավ կհասկանաս: Մեր քիմի մասնավորապես իր գոյությունը դասարանում է բարեարձեցի բնորոշիկ, որոնցից հասկանալ կասանանանցների «Հայկաս-

տան» արտարական միավորման փոխանցումն Արտես Հայրապետյանին իսկ Գալսիկ Մարտիանի սկզբում հովանավոր էր, հետո դարձավ մեր ակումբի նախագահը: Հնարավոր է, որ հովանավորների բնորոշիկ քիմը գոյատևել: Հայրս ունենում, որ մեր հովանավորների գործերը միջոց լավ կլինեն: Ո՞վ է եւ ֆուսբոլային կոմեր: Գլխավոր Մարտիան, որը կարող է միայնակ խաղի ելքը վճարել: 1995 թ. ՀՀ լավագույն ֆուսբոլիստ ճանաչվեց խաղընկերը Մարտիան Հովանիսյանը: Որո՞նք են նրա առավելությունները:

Եւ ֆիզիկապես, տեխնիկապես, տակնիկապես եւ արագությամբ մեր ֆուսբոլում ամենամեծն է: Երբ նա դասարանությունում է, մեծ մեզ վասակ եմ գրում: Տղա է՛լ դեմ է ֆուսբոլիստ դառնալ: Գաղտնի երազանքն է: Իր սարխի համեմատ ֆուսբոլային մեծ սխալներ ունի: Ես էլ եմ ուզում, որ նա ֆուսբոլիստ դառնա: Ինչ ինձ մոտ կա, կխոսեմ փոխանցել նրան: Ի դեպ, տղա ծնվել է մեր անկախության օրը մայիսի 28-ին: Կինը ինչպե՞ս է վերաբերում ֆուսբոլին: Գրական: Բայց երբ ուղևորություններին եմ մեկնում, բաց ժամում է: Մայրս նույնպես լավանում է մտնում իմ գործին:

Ինչպե՞ս գիտեմ, զույգ տարիներ ունեմ: Նախքան եւ Ռուսաստան ինձուց մեծ են եւ ամուսնացած են: Նրանք Երևանից քայլ ունեն: Ինչ գերդաստանում, երևում է, միայն տղաներ են ծնվում: Նրանք է՛լ են ֆուսբոլիստ դառնալով: Գաղտնի ասում է, որ սեփական բունիկը դեմ է ֆուսբոլիստ դառնալ: Սոցիալական վիճակը ինչո՞րի սիր է: Բարձր: Հոր բնորոշիկ, քի՞ ֆուսբոլ: Թե նորս, եւ քի ֆուսբոլ: Ի՞նչ նույնասակներ ունեմ: Կրկին ՀՀ չեմպիոն դառնալ եւ երկրպետ մեղաբարձ ավելի հասցող խաղալ, քան «Արարատ» եւ «Շիրակը»:

«Բրանս ֆուսբոլ» ամեն սարխի հարցումով որոշում է մեղաբարձի Եվրոպայի լավագույն ֆուսբոլիստին, որը դառնում է «Ռուսի գեղակի» դասինեկիր: «Ազգի» էլ այդ առթիվ մեղաբարձ է հայտարարել: Բն կարծիքով, բաց հերթականության, ովքե՞ր են Եվրոպայի 5 լավագույն ֆուսբոլիստները: 1. Ժորժ Վեա («Միլան»), 2. Սոն յիլով («Արժան»), 3. Վիլյամ («Յուվենտուս»), 4. Գեյ Պիտո («Յուվենտուս»), 5. Չամուրան («Ռեալ», Մարտի): Մեր քիմի քոլակից Անուրն Բոյաջյանը 2-րդ տեղին անընդմեջ, իր հոր ֆուսբոլի հայ առաջին միջազգային կարգի մեղաբարձ Խաչատուր Բոյաջյանի անվան «Ազնիվ խաղի» մեղաբարձ է հայտարարել: Բն կարծիքով ովքե՞ր են, բաց հերթականության, մեր հանրապետության այս տարվա 3 ամենաազնիվ ֆուսբոլիստները: 1. Արմեն Գալստյան («Փյունիկ»), 2. Արմեն Պետիկյան (ՀՄԸՄ), 3. Արմեն Պետիկյան («Արարատ»):

Բեռնար Տադիի գործի առթիվ վճիռը կայացվել է

Ֆրանսիական Դուե Բադաի բողոքարկ ման դասարան իր վճիռը կայացրեց նախկինում նախարար, Մարտիի «Օլիմպիկ» հանրապետական ֆուսբոլային ակումբի նախագահ, երկայուն Բրանսիայի Ազգային ժողովի դասարանավոր Բեռնար Տադիի գործի վերաբերյալ: 2 տարի ազատազրկում (որից մեկուկեսը՝ դաշմանական), 20 հազար ֆրանկ տուգանք եւ 3 տարվա բնակարանից զրկումները գրառեցին իրավաբան:

կում: Այս է հանրապետական գործարարի ստատուսը դասից: Հարգողով այս մասին, ֆրանսիական մարզական մասնուր տեղեկացնում է, որ Բեռնար Տադին, որի հանդեպ մեծ վճիռ է կայացվել 1993 թվականին «Օլիմպիկ» «Վալանտեն» քիմերի միջոցով անաբոնության խաղը գնելու կադրակցությանը, չի հուսահատվել եւ դասարանավոր է այս որոշումը եւս քի դրադրել:

ՏՈՒՏԵՐ

Առաջին կինը

Ուսուցողություն, աշխարհի ֆուսբոլային մրցախաղեր: Մարզադասարանում մեր սիրալիստությանը վստակ է ստիպում: Բուսբոլային խաղերն սկսել են վարել կանայք: Գերմանիայի Բունդեսլիգայի առաջնության 9-րդ տուրում առաջին անգամ 32-ամյա գերմանացի մի կին Գեռտրուդ Գեյնհարդը «Շալկե 04»-«Կալդերսլայմսերն» խաղի ժամանակ որդես եզրային մրցավար վազվում էր դասի երկայնակով:

Խրիստո Մսոյիչկովը բանկասեր

Եվրոպայի անցյալ տարվա լավագույն ֆուսբոլիստ Խրիստո Մսոյիչկովը Բուրնիացի հավաքականի իր խաղընկերներ էին Կոստանտինով, Տեխնիկ Իվանով, Լյուբոսլավ Պենեի հետ: «Նասիոնալ» անունով բանկ է հիմնադրել: Իր հերթին ծոցադասակ աշխարհի ռեկորդակիր Սեբոյն Բուրկան Եվրոպայում հիմնադրեց ճամփորդության գրասենյակ: Այս ընկերությունը տու սակներ է վաճառում ճամփորդելու համար:

